

Midsommar på Gröningen

Inger Brorsson

Varje by har ofta en egen tradition för midsommarfirande och det har även Flyinge. Sommaren 2000 återupptogs en mångårig tradition, som jag här kommer att berätta om.

Gröningen i Flyinge var från början lekplats. Där har funnits olika lekredskap för barn och den har även använts som fotbollsplan. Numera finns bara resterna av en sandlåda kvar.

1973 var första året för en organiserad midsommarfest på Gröningen för bygdens barn. Det blev i kyrkans regi. Ledare för kyrkans barnverksamhet var då Elsa Carlsson. En liten skara intresserade föräldrar engagerades samt musiker, en dragspelare och en elbas. Själv var jag ledare för sånger och ringlekar. De första åren hade var

och en kaffekorg med sig. Efter hand som antalet besökare blev fler och fler, utökade vi som var arrangörer med tävlingslekar för såväl barn som vuxna. Högst upp på prislistan för de vuxna stod en härlig midsommarlåda för två personer, och den var skänkt av affären i Flyinge. Många andra, även privatpersoner skänkte vinster till barnen.

Ett annat trevligt inslag blev folkdansuppvisning. Ett foto visar några flickor i ungdomslaget från S. Sandby. Jag tror det var 1978. Även vuxendansare från Sandbygillet medverkade något år. Nu

Midsommarfina kransbärare på Gröningen Foto: Inger Brorsson

hade vi också börjat med kaffeservering. Kakbaket stod vi själva för i början, men sen kom Elsa Svensson och stödföreningen Nåldynan till vår hjälp och tog över ansvaret för kaffeserveringen. Vuxna betalade, barnen blev bjudna och behållningen gick till församlingens barnverksamhet. Innan dansen kunde börja skulle majstången kläs och resas. Det var Leif Larsson, Ulf Östman, Göran Brander och Fritz Brorsson, som på morgonen åkte till skogspartierna vid Gårdvik och klippte bl.a. björksly.

Flyinge Gröningen midsommarafton 2003. Foto Jan-Olof Nordbeck

Då bodde familjen Lars Persson där och de hade naturligtvis gett sitt godkännande. Klockan tio samlades intresserade ordsbor på Gröningen och hjälpte till med att klä stängen. När stängen blivit lövad kunde barnen smycka den med alla blommor de plockat. Kransarna bands av säkra, flinka händer. Sen kom det stora mästerprovet; att resa majstången. Det lyckades varje år och stängen stod kvar trots att det blåste kraftigt en midsommar. För övrigt var vädret både si och så under åren, men bara ett år tvingade regnet oss

att ställa in festen. Vid vackert väder var det många barnfamiljer som dansade och pensionärer som tittade på.

Efter 20 års aktivt deltagande, tyckte vi som varit med från början att det var dags för ett generationsbyte. Det dröjde dock några år. Under åren 1995 och -96 var midsommarfesten i Prästgårdsparken inom ramen för Sommarkyrkans arrangemang. Flyingeborna saknade sitt midsommarfirande i tre år och sen tog det fart på nytt. Anci Kanizsai Ståhl hade själv som barn varit med och dansat kring majstången på Gröningen i Flyinge under många år. Med hjälp av sin bror och svägerska tog de år 2000 initiativ och ansvar för en förnyelse av traditionen. Det blev mycket uppskattat. Spelmännen: Göthe Andersson och Sven-Åke Olsson kom tillbaka. Året därpå lät även jag mig övertalas att åter vara sångledare. De senaste åren har olika personer hjälpts åt att leda ringlekarna.

Jag hoppas att traditionen kan leva vidare, att ännu fler vill engagera sig, för Flyingebygden behöver ett eget midsommaraftons firande!

Flyinge Gröningen midsommarfirande. Foto Inger Brorsson